

Det kongelige Kultur- og kirkedepartement
Postboks 8030 Dep
0030 Oslo

**AD FORSLAG TIL NY FORSKRIFT OM SKRIVEMÅTEN AV STEDSNAVN.
UTKAST TIL VEILEDNING TIL FORSKRIFT OM
SKRIVEMÅTEN M.M. AV STEDSNAVN.**

HØRINGSUTTALELSE FRA BOKMÅLSFORBUNDET.

Bokmålsforbundet har følgende bemerkninger:

Til forskriftens § 1 Definisjoner.

Vi savner en nærmere presisering av hva som menes med at uttalen "framleis er i levande bruk". Ofte er det to eller flere uttaler som er aktuelle. Hva skal man da velge ? Er det nok at uttalen brukes av et *fåtalls* personer ? Må uttalen være i *utstrakt* bruk ? Må uttalen brukes av *flertallet* av befolkningen på stedet ? Dette har vært et usikkerhetsmoment / stridsspørsmål ved den gamle lov, og vil fortsette også ved den nye lov, med mindre forskriften / veiledningen inneholder en nærmere presisering.

Bokmålsforbundet foreslår derfor at forskriftens § 1 Definisjoner får følgende tillegg i første avsnitt: " Med levende bruk menes bruk av ikke ubetydelig omfang. Det er ikke nok at formen brukes av et fåtalls personer, dersom disse utgjør et lite mindretall".

Vi vil ikke unnlate å gjøre oppmerksom på det faktum at dialektene er, og har alltid vært, i stadig forandring. Dette er også tilfelle med uttalen av stedsnavn. Jfr. departementets bemerkning i Ot.prp. nr. 42 2004-2005 s. 32. "Føresegna skal ikkje vere til hinder for nydanning av stadnamn. Stadnamn har alltid vore gjenstand for ei viss endring, og det er ikkje eit mål i seg sjølv å fryse utviklinga".

Ennvidere har Bokmålsforbundet noen kommentarer vedrørende bruk av bestemt / ubestemt form i stedsnavnet.

Hvorvidt stedsnavnet skal skrives i bestemt eller ubestemt form er et tilbakevendende stridsspørsmål. Særlig har dette vært tilfelle etter at Stedsnavnloven av 1990 trådte i kraft. Denne lov innskjerpet bruken av bestemt form i forhold til det som tidligere var tilfelle, jfr. forskriftene av 1957 (Kronprinsregentens resolusjon av 31. Mai 1957), hvor det sto i A3 første avsnitt: "Bruken av bunden eller ubunden form bør retta seg etter målføret, særleg i

*** BOKMÅLSFORBUNDET OG MEDLEMSBLADET MÅL FOR NORGE ***

Damsgårdsveien 127, 5162 Bergen. Org. nr.: 976 726 901 Postgiro 0824 0910900

Tlf. 55 346990 / 55 327250 Fax: 55 341465 / 55 324185 Mobil: 901 20148

www.bokmalsforbundet.no post@bokmalsforbundet.no

reine naturnavn". Videre heter det i A2 bokstav 2 at ved "gardsnamn og andre bustadsnamn bør ein syna varsemnd med å retta tradisjonelle namneformer når dei er historisk og nasjonalt forsvarlige".

Det er et faktum at bruken av ubestemt form i stedsnavn er i utstrakt bruk, og må vel sies å være på fremmarsj. Det er derfor ikke rart at over en fjerdedel av klagesakene dreier seg om dette. Departementet ønsker i følge Ot. Prp. nr. 42, en oppmykning av regelverket på dette punkt. Etter Bokmålsforbundet mening har departementet ikke gått langt nok i forslag til forskrifter / veiledning til forskrift. Fremdeles blir den bestemte form sterkt favorisert, særlig gjelder dette ved naturnavn. Det finnes en rekke kjente naturnavn som uttales i ubestemt form for eksempel Hafjell og Kvitfjell i Gudbrandsdalen.

Bokmålsforbundet ønsker at det må bli lettere å velge mellom bestemt og ubestemt form i stedsnavn. Vi foreslår derfor at følgende tas inn i forskriftenes veiledning:

2. Om skrivemåten av stadnamn - nokre presiseringer.

a) Til § 4 i forskrifta: særlege reglar om skrivemåten av norske stadnamn - nokre spesifikasjonar.

i. Kjønn og tal

Annet avsnitt skal lyde: (i bokmålstekst) Så vel ubestemt som bestemt form kan brukes både i naturnavn og i gårds- og bruksnavn, tettstedsnavn, administrasjonsnavn og kommunikasjonsnavn, dersom uttalen er i levende bruk i talemålet i dag.

Dersom det er vakling i bruken og lokal uenighet, skal uttalelsen fra eieren for navn på privat eiendom, eller fra kommunen og andre med uttalerett for andre navn, tillegges stor vekt.

Bergen den 22.05.2006

Bokmålsforbundet

www.bokmalsforbundet.no

Steinar Øksengård (sign)

Formann